

Kommission Ordre to Gange, men det ærede Medlems Ministerium har netop praktiseret dette. Da de foreløbige Overenskomster vare indgaaede, gav den daværende Forsvarsminister Ordre til, at man skulde fremkomme med Beregninger. Kunde man gøre det først i Maj, kunde man ogsaa gøre det først i Marts, der var ikke noget som helst til Hinder derfor. Det er aldeles ikke det ærede Medlem, der er Ene dommer over, hvilket Tidspunkt der var det heldige, det maa vi andre dog vel ogsaa have Lov til at danne os en Mening om. Det forekommer mig, at man med langt større Ret kan sige, at naar man godkender et Forhandlingsgrundlag, ligger deri, at det Grundlag vil man staa ved fra sin Side, at man i det væsentligste vil gaa saa vidt, som dette Grundlag tilsteder. Paa det Tidspunkt maatte man, hævder jeg, vide, hvor vidt dette Grundlags Forpligtelser rakte. Selv om man gør Forandringer — og man gjorde Forandringer til Fordel for Byerne, saaledes at det blev dyrere for Staten —, maatte man dog have kunnet gøre sig klart, hvilke Udgifter der vilde komme som Følge af de Overenskomster, der vare tilvejebragte paa Grundlaget af 1. Marts. Saa havde man staaet, som man burde. Det er et Udslag af det ærede Medlems og hans Ministers Ligegyldighed, eller hvad skal man kalde det — lad mig bruge det mildere Udtryk: Mangel paa Omtanke, at disse Beregninger ikke bleve tilvejebragte.

Zahle: Jeg har allerede sagt det ærede Medlem, at i Marts Maaned kunde Kommissionen meget fornuftigt have svaret: Vi kunne ikke anstille Beregninger over, hvad disse Kontrakter paa dette Grundlag ville koste, før vi se, hvad Byerne ville gaa ind paa. Saa snart Byerne vare gaaede ind paa noget, blev der spurgt. Men alt dette har for øvrigt i alt Fald kun historisk Interesse. Men hvad der har aktuel Interesse, er, at nu stemme de Herre for 2½ Mill. Kr. udover de 31½ Mill. Kr., og nu ere vi allerede komne op med de ekstraordinære Militærudgifter til 34 Mill. Kr.

Forsvarsministeren (Klaus Berntsen): Sagen er den, at Byerne paa det Tidspunkt havde sagt, hvad de vilde gaa ind paa, og hvad de krævede, og dersom den daværende Regering havde spurgt Kommissionen — hvad det undrer mig, at jeg ikke kan se, at Regeringen har gjort —, hvad det vilde koste, om det vilde blive

dyrere, saa vilde Kommissionen have sagt: Ja, det vil blive meget dyrere. Et saadant Spørgsmaal er ikke rettet fra den daværende Minister. Han har bemyndiget Kommissionen til at gaa ud og forhandle med Byerne paa det Grundlag, som disse selv havde opgivet i deres Forslag om Overenskomster.

Naar det ærede Medlem (Zahle) sagde, at jeg havde rettet et personligt Angreb paa forhenværende Minister Krabbe med Hensyn til Forretningsgangen i Ministeriet af et saadant Indhold, at det ærede Medlem ikke vilde svare derpaa, saa forstaaer jeg saa godt, at det ærede Medlem ikke vil det, thi det er en saa uhørt Forretningsgang, at jeg studsede, da den forrige Direktør og Embedsmændene i Ministeriet gav mig Underretning derom. Jeg har været nødt til at undersøge alle disse Forhold, da det ærede Medlem har fremsat de Paastande, han har fremsat med Hensyn til, hvad der er foretaget fra den forrige Ministers Side.

Ordføreren (Carl Hansen): Det ærede Medlem fra Ringsted (Zahle) sagde før, at dersom Ministeriet i Begyndelsen af Marts Maaned vilde have opfordret Kommissionen til at fremkomme med Beregninger over Omkostningerne, kunde den have risikeret at faa det Svar, at Kommissionen ikke ansaa Tidspunktet for passende, da den jo ikke kunde vide, hvad Byerne vilde gaa ind paa. Det er en meget mærkelig Opfattelse. Skulde virkelig en Minister kunne risikere et saadant Svar fra en Kommission, som arbejder direkte under ham? Det kan slet ikke tænkes, i Særdeleshed ikke indenfor et militært Ministerium. Jeg gad se, hvad Krigsminister Krabbe vilde have sagt, dersom en ham underlagt Kommission havde givet ham det Svar: Det er, Deres Excellence, ikke Tidspunktet at komme med et Svar nu! Jeg tror, at den daværende Forsvarsminister vilde have givet et meget skrappt Svar paa en saadan Meddelelse. (*Alfred Christensen:* Han var ikke Excellence!). Naa, det blev han maaske senere. (*Afbrydelse af Alfred Christensen.*) Naa, han blev da Kammerherre — hvilket der er størst, skal jeg ikke disputere med det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds om.

Maa jeg sige endnu en Ting til det ærede Medlem (Zahle). Det ærede Medlem siger, at naar vi rejse denne Sag, er det for at skjule det reelle. Nej, det reelle i denne Sag have vi oplyst, det er oplyst